

komme paa samme Maade som i det foregaaende Finantsaar, for det ene Aar give os en Indtægt af omtrent 800,000 Rd., heri ikke iberegnet Omkostningerne ved Paaligningen af Skatten. Vrede Medlemmer ville altsaa se, at vi, naar vi foreslaa Procenterne nedsat fra $3\frac{1}{2}$ til 2, omtrent stille os paa samme Standpunkt som det, hvorpaa Regjeringen selv stod, den Gang Lovforslaget blev forelagt, og jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at de Retsættelser, der ere foretagne i Finantslovsforslaget her i Thinget, i det Hele og Store ville blive accepterede af Regjeringen. Dette er Grunden til, at Udvalgets Flertal har foreslaaet Retsættelse i Procenten. Fremdeles har man anset det for rigtigt, at der ikke toges nogen fast Bestemmelse om, at Loven skulde gjælde for 2 Aar, og dette kunde Rigsdagen i ethvert Tilfælde ikke gjøre, thi det vilde staa den næste Rigsdag frit for at negte Skatten for det næst paafølgende Aar; men paa den anden Side have vi villet gjøre det muligt ved een Eigning at kunne fortsætte Skatten igjennem to Finantsaar, og da at fordele den paa en saadan Maade, at der falder lige Meget paa hvert af Aarene. Saaledes som Skatten nu er fordelt efter Loven om en overordentlig Skat af 2den Juli 1870, er der faldet en Trediedel af den paa forrige Finantsaar, hvorimod der falder to Trediedele deraf paa indeværende Finantsaar. For at stille dette mere lige have vi tilladt os at foreslaa, at Skatten i de paafølgende to Aar opkræves i fire Terminer, hvoraf to falde paa hvert af Finantsaarene, og det vil da staa Rigsdagen frit for at negte eller bevilge Indkomstskatten for Finantsaaret 1873—74. Dersom man ønsker at negte den, saa have dog Finantsjerne faaet Halvdelen af den udfrevne Skat, og hvis man ønsker at bevilge den, saa er Skatten paalignet og kan ligefrem udskrives, uden at det medfører særegne Omkostninger. Man har vel havt nogen Betænkelighed ved, da vi allerede ere skredne et Par Maanedes ind i det nye Aar, at fordele Skatten paa den Maade, der her er nævnt, idet det vil blive nødvendigt for Eigningskommissionerne at arbejde noget rastere, end de ellers ere nødt til. For at komme dem noget imøde i denne Henseende har man

i Endringsforslaget under Nr. 2 foreslaaet i § 2 at forandre den Dato, da Skatten indledes, den 1ste Juni 1872, til den 15de Mai, det er altsaa en halv Maaned tidligere. Man kunde maasse have sat dette Tidspunkt en hel Maaned tidligere og altsaa sat den 1ste Mai, men det er jo et Tidspunkt, da der sker Omstilling omkring i de forskjellige Kredse, og det blev derfor fra Udvalgets Side anset for mindre heldigt at vælge netop denne Dato, og derfor har man tilladt sig at foreslaa den 15de Mai. Saaledes som Datoerne i det næste Forslag ere satte, tror man ikke, at der er Noget i Veien for, at Skatteligningskommissionerne kunne blive færdige. Saaledes stiller altsaa Udvalgets Flertal sig til dette Forslag. Der er imidlertid et Mindretal, som foreslaar ganske at negte Indkomstskatten. Jeg skal nu dertil bemærke, at det selvfølgelig vilde have været os overordentlig behageligt at kunne komme frem for det høitærede Thing og sige, at vi anse det ufornødent at paaligne en Indkomstskat for det næste Aar. Det er aldrig nogen behagelig Gjerning for os at ty til Skatteydernes Komme for at udskrive Skat, men vi have paa den anden Side maattet se saaledes paa Forholdene og maattet tage de forskjellige Omstændigheden saaledes under Overveelse, at vi ere komne til det Resultat, at det ikke vilde være rigtigt i dette Dieblit at negte Regjeringen en Indkomstskat for næste Aar. Jeg skal dertil sige, at det jo egentlig ikke kan siges at være en ny Skat, der paalignes, idet vi jo kjende den ikke alene fra de to sidste Finantsaar, men ogsaa fra tidligere Tid. Spørgsmaalet er altsaa, hvorvidt der er Anledning til at vedblive med denne Indkomstskat i næste Finantsaar, eller om man skulde gjøre et Brud for at komme tilbage igjen til Indkomstskatten paa et senere Tidspunkt; ogsaa dette maatte Udvalget tage under Overveelse. Fremdeles forekommer det os, at den Indkomstskat, som her vil blive paalignet, i det Hele maa kaldes en moderat Skat. Den er jo mindre, end den har været for de to sidste Finantsaar, da den var $2\frac{1}{2}$ pCt., og det er mig ikke bekjendt, at den hidtil kan siges at have været særdeles trykkende. For det Tredie maa det vel ogsaa tages i Betragtning